

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 4

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 ianuarie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 904 din 25 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său	2-4	7. — Decizie pentru eliberarea domnului Corneliu Mugurel Cozmanciuc din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor	13
Decizia nr. 945 din 13 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	4-7	8. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Mediului și Pădurilor de către doamna Elena Dumitru	13
Decizia nr. 968 din 20 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	8-9	9. — Decizie pentru numirea doamnei Elena Dumitru în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice.....	14
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
1. — Decizie pentru eliberarea domnului Răducu Valentin Preda din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2. — Decizie pentru eliberarea domnului Lucian Iliescu din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	10	1.288/4.050/2012. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului mediului și pădurilor pentru abrogarea Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului sănătății nr. 698/940/2005 privind aprobarea Criteriilor de evaluare a echipamentelor de neutralizare prin sterilizare termică a deșeurilor rezultate din activitatea medicală	14
3. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a doamnei Cornelia Negruț din funcția de vicepreședinte al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului	11	ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
4. — Decizie pentru numirea domnului Ionuț Cotarcea în funcția de inspector general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.....	11	52/2012. — Hotărâre privind aprobarea Listei cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elvețiene care au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România, în urma testului de aptitudini organizat în data de 19 noiembrie 2012	15-16
5. — Decizie pentru numirea domnului Mihai Adrian Albușescu în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei	12		
6. — Decizie pentru eliberarea domnului Cococi Toma Longin din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului și Pădurilor	12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 904**

din 25 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Adina Gavrilă în Dosarul nr. 5.315/97/2010 al Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.311D/2012.

La apelul nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarele nr. 1.312D/2012 și nr. 1.313D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de Doina Pantilimon și Dorica Merca în Dosarele nr. 5.316/97/2010 și nr. 8.774/107/2010 ale Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția I civilă.

La apelul nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 1.311D/2012, nr. 1.312D/2012 și nr. 1.313D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 1.312D/2012 și nr. 1.313D/2012 la Dosarul nr. 1.311D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 21 august 2012, pronunțate în Dosarele nr. 5.315/97/2010, nr. 5.316/97/2010 și nr. 8.774/107/2010, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său.

Excepția a fost ridicată de Adina Gavrilă, Doina Pantilimon și Dorica Merca cu prilejul soluționării unor cauze privind drepturi de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia formulează, în esență, următoarele critici:

1. Există o discrepanță majoră între cele arătate în expunerea de motive a Legii nr. 119/2010 și previziunile Guvernului cu privire la impactul bugetar al acestei legi, pe de o parte, și realitatea bugetară existentă la finalizarea procesului de recalculare a pensiilor, de cealaltă parte. Astfel, în realitate, se constată o creștere a cheltuielilor sistemului de pensii publice, iar nu o scădere, așa cum se prevăzuse. Acest fapt este contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, care impun existența unei concordanțe între motivele și/sau scopul actului normativ și efectele acestuia.

2. Prin efectele ce au fost obținute în urma recalculării pensiilor s-a realizat o scădere a nivelului de trai. Astfel, a fost accentuat dezechilibrul preexistent în sistemul public de pensii publice între venituri și cheltuieli, cu consecințe implicite majore pe termen scurt, mediu și lung asupra nivelului de trai a cărui finanțare de bază se asigură în principal de la bugetul de stat.

3. Legea nr. 119/2010 contravine art. 20 din Constituție, deoarece încalcă art. G pct. 2 din Partea V a Cărții sociale europene revizuite și, în subsidiar, art. 12 pct. 2 din Partea a II-a din aceeași Cartă raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din Partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei, întrucât, în majoritatea cazurilor, în urma recalculării pensiilor de serviciu, pensiile rezultate nu sunt cel puțin egale cu 40% din totalul câștigului anterior al beneficiarului pensiei.

4. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pensia reprezintă un „*bun*”, intrând astfel în sfera de protecție a art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, afectarea cuantumulului pensiei prin recalculare dobândește semnificația unei încălcări a dreptului de proprietate privată.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și legea în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Dispozițiile art. 1 lit. c) au următoarea redactare: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]”

c) pensii de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.”

Autorii excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 44 privind dreptul de proprietate și art. 47 alin. (1) referitor la nivelul de trai. De asemenea, invocă încălcarea dispozițiilor art. 20 din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul de proprietate, în raport cu dispozițiile art. 12 pct. 2 din Partea a II-a a Cărții sociale europene revizuite, referitoare la dreptul la securitate socială, ale art. G pct. 2 din Partea a V-a a aceleiași Carte, referitoare la restricții, și ale art. 65 pct. 1 și 2 din Partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei privind quantumul prestațiilor de asigurări sociale.

Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva criticii raportate la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că autorii acesteia invocă existența unei discrepanțe evidente între cele arătate în expunerea de motive a legii cu privire la situația de criză care impune adoptarea actului normativ și efectele reale ale acestui act normativ.

Tot din perspectiva efectelor generate de actul normativ în discuție, autorii excepției consideră că este încălcat art. 47 alin. (1) din Constituție, referitor la dreptul la un nivel de trai decent.

Față de această critică, Curtea constată că art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală instituie obligația respectării Constituției și a legilor. Or, în cauză, nu se poate reține încălcarea acestui text, ci, mai degrabă, o previzionare inexactă a efectelor Legii nr. 119/2010, care poate pune în discuție caracterul eficient și adecvat al reglementării, aspect care nu poate fi supus însă analizei instanței de contencios constituțional. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, ceea ce înseamnă analiza acestora în raport cu prevederile Constituției. Aceasta este o analiză de drept, Curtea neavând posibilitatea de a sancționa oportunitatea

sau eficiența politicii economice adoptate de stat, așa cum solicită autorii excepției.

Aceeași concluzie se impune și în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 47 alin. (1) din Constituție, autorii excepției vizând, în realitate, ineficiența și incoerența politicii adoptate de legiuitor, care nu a reușit să atingă obiectivele propuse.

De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 203 din 29 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 decembrie 1999, în care a arătat că „nu intră în competența sa posibilitatea de a se pronunța asupra aprecierilor, dintre care unele neavând caracter juridic, referitoare la faptul dacă legea supusă controlului de constituționalitate își poate atinge scopul pentru care a fost inițiată și adoptată, și aceasta chiar dacă, eventual, asemenea aprecieri ar fi îndreptățite. Curtea Constituțională nu decide dacă o lege este sau nu este bună, dacă este sau nu este eficientă sau dacă este ori nu este oportună. Numai Parlamentul poate hotărî, în limitele prevăzute în Constituție, asupra conținutului reglementărilor legale și oportunității adoptării acestora. Iar statul de drept, a cărui existență este reglementată prin art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, impune recunoașterea de către fiecare putere a actelor și măsurilor luate de celelalte puteri în limitele prevăzute de Constituție.”

Analizând în continuare critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dreptului de proprietate, Curtea constată că, prin mai multe decizii, așa cum sunt Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 1.587 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2012, a reținut că dispozițiile Legii nr. 119/2010 nu contravin prevederilor art. 44 din Constituție și nici prevederilor art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cât privește critica potrivit căreia dispozițiile Legii nr. 119/2010 ar fi contrare prevederilor Cărții sociale europene revizuite și Codului european de securitate socială al Consiliului Europei, nefiind respectate quantumurile prestațiilor sociale impuse de aceste acte internaționale, Curtea constată că această critică are un caracter general, nefiind indicate exemple concrete care să susțină afirmațiile autorilor excepției.

De altfel, Curtea reține că, în sistemul public de pensii, întemeiat pe principiul contributivității, quantumul pensiei este raportat nu doar la veniturile obținute imediat înainte de deschiderea dreptului la pensie, ci la veniturile obținute pe întreaga perioadă de contribuție. Astfel, quantumul pensiei va reflecta proporțional toate aceste venituri, iar nu numai veniturile obținute imediat înainte de pensionare, la care autorii excepției de neconstituționalitate se raportează în critica lor.

Având în vedere cele arătate, Curtea apreciază că sunt lipsite de temei criticile de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 în raport cu prevederile art. 20 din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Adina Gavrilă, Doina Pantilimon și Dorica Merca în Dosarele nr. 5.315/97/2010, nr. 5.316/97/2010 și nr. 8.774/107/2010 ale Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 945

din 13 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Viorica Mariuc în Dosarul nr. 11.297/86/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.163D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, ca urmare a amânării judecării cauzei din data de 11 octombrie 2012, în vederea lămuririi unor aspecte legate de autoarea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, precum și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 11.297/86/2011, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Viorica Mariuc cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe civile pronunțate de Tribunalul Suceava — Secția civilă, prin care s-a respins contestația împotriva deciziei de revizuire a pensiei, emisă de Casa Județeană de Pensii Suceava.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât se ajunge la situația în care se creează o discriminare între personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor și alte categorii profesionale, cum ar fi militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special. De exemplu, Guvernul a acordat retroactiv grupe speciale de muncă militarilor și polițiștilor pentru a atenua scăderea cuantumului pensiilor pentru aceste categorii de persoane, în timp ce pentru alte categorii pensiile au fost diminuate în mod substanțial, fiind reduse în cuantum de 60—70%, afectând însăși substanța dreptului la pensie.

De asemenea, arată că există „reglementări duble, total opuse” referitoare la pensiile de serviciu, întrucât, la data adoptării Legii nr. 119/2010, nu au fost abrogate prevederile Legii nr. 567/2004, fapt ce contravine dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Prin prisma Deciziei Curții Constituționale nr. 297 din 27 martie 2012, discriminarea este extinsă, întrucât consilierii Curții de Conturi, fiind asimilați magistraților, urmează să revină la pensiile speciale. Însă personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor se află în aceeași situație, având aceleași interdicții și incompatibilități ca magistrații și consilierii Curții de Conturi.

Totodată, susține că pensia de serviciu a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a fost stabilită în considerarea atribuțiilor de serviciu, a incompatibilităților și interdicțiilor aferente acestei categorii de personal din domeniul justiției. Aceasta constituie un bun actual, un drept de proprietate în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât reducerea substanțială a pensiei aflată în plată echivalează cu o expropriere, fiind încălcate statutul legal, predictibilitatea legii, principiul drepturilor câștigate, precum și speranța legitimă la pensia specială.

De asemenea, a mai arătat că printr-o ordonanță de urgență nu se poate modifica o hotărâre judecătorească executorie.

Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă opinează în sensul că prevederile art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 nu încalcă dispozițiile constituționale indicate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care au următorul cuprins: „*La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]*

f) art. 68, art. 68¹ alin. (2) și art. 68²—68⁴ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 privind egalitatea în drepturi, precum și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, se menționează și prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și art. 1 din primul Protocol

adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prevederile criticate stabilesc că la data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice se abrogă art. 68, art. 68¹ alin. (2) și art. 68²—68⁴ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. (Titlul Legii nr. 567/2004 a fost modificat prin art. V, pct. 1 din Legea nr. 156/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 22 iulie 2011, având următoarea formulare: „*Lege privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice*”).

Totodată, Curtea observă că prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, a reținut că pensiile de serviciu au fost eliminate și integrate sistemului public de pensii prin Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Curtea a mai constatat că abrogările prevăzute de art. 196 din Legea nr. 263/2010 nu constituie decât o operațiune tehnico-legislativă de corelare a prevederilor actului normativ adoptat cu cele existente în alte legi ce reglementează pensiile speciale, respectiv alte măsuri în domeniul pensiilor. În aceste condiții, Curtea a constatat că Legea nr. 263/2010 nu are caracter novator și nu aduce nicio modificare sau un element nou în raport cu cadrul legal consacrat odată cu apariția Legii nr. 119/2010.

II. În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției, a Deciziei nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, în considerentele acesteia Curtea a avut în vedere următoarele aspecte:

a) după adoptarea Deciziei nr. 873 din 25 iunie 2010, din punct de vedere constituțional, s-a deschis posibilitatea de a aprecia dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al magistraților și cel al altor categorii socioprofesionale, fapt ce le-ar îndritui pe acestea din urmă sau unele dintre acestea la încasarea unei pensii de serviciu similar magistraților;

b) autorul excepției a fost o persoană care a exercitat funcția de consilier de conturi în cadrul Curții de Conturi și, în consecință, Curtea a analizat dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al consilierilor de conturi și cel al magistraților; în cazul constatării existenței unei asemenea similitudini, consilierii de conturi urmează a beneficia de un tratament juridic similar cu magistrații în privința acordării beneficiului pensiei de serviciu;

c) Curtea, observând că atât consilierii de conturi, cât și judecătorii sunt independenți în exercitarea funcției, respectiv a mandatului lor și inamovibili pe durata exercitării acestora, a concluzionat că statutul consilierilor de conturi este similar cu cel al judecătorilor, fapt care justifică acordarea unei pensii de serviciu consilierilor de conturi similar judecătorilor.

Or, situația din prezenta cauză nu este similară, și cu atât mai puțin identică, cu cea din decizia invocată de autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate în susținerea acesteia, Curtea neputând reține considerentele respective în cauza de față. Astfel, statutul consilierilor de conturi este diferit de cel al

personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, aspect ce decurge în mod expres din prevederile constituționale ale art. 140 alin. (1).

Chiar dacă personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor este supus anumitor interdicții și incompatibilități, aceștia nu beneficiază de statutul magistraților în calitate de categorie generică, fapt ce rezultă din dispozițiile Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

Totodată, Curtea observă că dreptul la pensie este reglementat și cuprins în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială rezultat din art. 47 alin. (2) din Constituție, aspect reținut și în jurisprudența sa anterioară, spre exemplu în Decizia nr. 533 din 22 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 24 iulie 2012.

III. În ceea ce privește, celelalte critici, Curtea observă următoarele:

1. Asupra unor critici similare, în raport de aceleași prevederi constituționale și convenționale, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind, spre exemplu, Deciziile nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010 și Decizia nr. 1.268 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011.

Cu acele prilejuri, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate ca neîntemeiate, întrucât dispozițiile legale care au dispus transformarea pensiilor de serviciu în pensii ce țin de sistemul public general de pensii, întemeiate pe principiul contributivității, nu sunt contrare prevederilor constituționale și convenționale privind egalitatea în drepturi, dreptul de proprietate privată, dreptul la pensie ori principiului constituțional al neretroactivității legii civile.

2. Referitor la încălcarea principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a analizat dacă prevederile de lege afectează drepturi câștigate, stabilite potrivit legislației anterioare și asupra cărora legiuitorul nu poate interveni cu o nouă reglementare. Astfel, Curtea a reținut că pentru acest demers este necesar să se stabilească, deopotrivă, în ce măsură dreptul la pensie reprezintă un drept câștigat și în ce măsură legiuitorul poate afecta în prezent acest drept stabilit anterior. Pentru a răspunde acestor întrebări, Curtea a constatat că pensiile de serviciu se bucură de un regim juridic diferit în raport cu pensiile acordate în sistemul public de pensii. Spre deosebire de acestea din urmă, pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest cuantum se suportă din bugetul de stat.

De altfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Curtea a statuat că pensia de serviciu constituie „o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale”, ceea ce demonstrează, fără drept de tăgadă, că, de fapt, acel supliment

mai sus menționat se constituie în acea compensație parțială menționată de Curte, pentru că diferențierea existentă între o pensie specială și una strict contributivă, sub aspectul cuantumului, o face acel supliment.

Acordarea acestui supliment, așa cum se poate desprinde și din decizia mai sus amintită, a urmărit instituirea unui regim special, compensatoriu pentru anumite categorii socio-profesionale supuse unui statut special. Această compensație, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia.

Ca atare, având în vedere condiționarea posibilității statului de a acorda pensiile speciale de elemente variabile, așa cum sunt resursele financiare de care dispune, faptul că acestor prestații ale statului nu li se opune contribuția asiguratului la fondul din care se acordă aceste drepturi, precum și caracterul succesiv al acestor prestații, dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Așadar, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare.

3. În ceea ce privește pretinsa discriminare între diferite categorii de personal, respectiv între personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor și alte categorii profesionale, cum ar fi militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, aceasta nu poate fi reținută.

Prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, în privința cadrelor militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, Curtea a statuat că aceștia au beneficiat și continuă să beneficieze de un statut aparte, justificat de natura activității desfășurate, care creează condițiile unei uzuri corporale accentuate prin expunere la pericole de vătămare corporală și chiar de amenințare a vieții.

Principiul egalității, astfel cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, ci, dimpotrivă, situații obiectiv diferite justifică și chiar impun instituirea unui tratament juridic diferențiat, fiind de competența exclusivă a legiuitorului, care, ținând cont de particularitățile activității desfășurate de fiecare categorie în parte, să reglementeze reguli specifice, fapt ce nu constituie o discriminare.

Totodată, Curtea reține că aceste categorii de personal au fost supuse deopotrivă procesului de recalculare a pensiei dobândite în virtutea calității de pensionar.

4. În ceea ce privește susținerea privind încălcarea prevederilor Legii nr. 24/2000, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, ca urmare a faptului că actele normative care prevedeau acordarea pensiilor speciale anterior intrării în vigoare a noii legi nu au fost abrogate și, în consecință, ar exista un paralelism legislativ, prin aceeași

decizie menționată mai sus, Curtea a observat că cele susținute de autorul excepției de neconstituționalitate au un oarecare grad de relevanță, întrucât legiuitorul a menținut, într-adevăr, în vigoare reglementările referitoare la stabilirea pensiei de serviciu, însă, prin art. 12 al legii criticate, a stabilit că persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege.

Această reglementare are semnificația faptului că legile care stabilesc pensii speciale trebuie interpretate coroborat cu această nouă și ultimă lege. *Eo ipso* această situație nu produce efecte neconstituționale, întrucât actele normative în cauză cuprind și alte referiri cu privire la condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească persoana în cauză pentru a dobândi calitatea de pensionar potrivit statutelor speciale pe care le au; practic, condițiile de pensionare specifice pensiilor speciale rămân în vigoare, fiind mai favorabile decât cele prevăzute de legea generală, iar noua lege reglementează numai cuantumul pensiei la care beneficiarii acesteia sunt îndrituiți.

5. În ceea ce privește susținerea că pensia de serviciu a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea constituie un bun actual, un drept de proprietate, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

Curtea a constatat că eliminarea pensiilor de serviciu reglementată de Legea nr. 119/2010 nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă, această sarcină fiind suportată de cvasimajoritatea personalului angajat în domeniul public care beneficia de astfel de pensii în egală măsură.

Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați ai statului, dar îi integrează pe cvasimajoritatea acestora într-un

sistem unic de pensii publice. Totodată, conform jurisprudenței Curții, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă.

De asemenea, cuantumul viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.

Pe de altă parte, astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, spre exemplu prin Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012, problema garantării și ocrotirii constituționale a dreptului de proprietate nu se poate invoca în favoarea unei persoane care nu este titularul acestui drept, ce ar urma să se nască ulterior.

6. Curtea observă că celelalte aspecte menționate de autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate privesc, pe de o parte, modul de interpretare și aplicare al legii, iar pe de altă parte, chestiuni care excedează competenței Curții Constituționale. De altfel, aceste critici au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 214 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2012, decizie în care excepția de neconstituționalitate a fost ridicată și de autoarea din prezenta cauză, având însă un alt obiect de neconstituționalitate și aflându-se într-o altă fază procesuală.

IV. Totodată, Curtea constată că prin Decizia din 7 februarie 2012, *pronunțată în cauza Frimu și alții împotriva României*, paragraful 44, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că măsurile adoptate de statul român prin prevederile Legii nr. 119/2010, cu toate că au presupus diminuări substanțiale ale cuantumurilor pensiilor de serviciu, corespund nevoii de a încadra aceste pensii într-un sistem general, care să atenueze discrepanțele existente între diferitele regimuri de pensionare și să asigure un echilibru bugetar adecvat, nefiind nerezonabile sau disproporționate, ca atare nu s-a reținut încălcarea normelor convenționale ca urmare a transformării pensiilor speciale în pensii contributive în sistemul public ca urmare a adoptării Legii nr. 119/2010.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Viorica Mariuc în Dosarul nr. 11.297/86/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioanița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 968

din 20 noiembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție invocată de Constantin Stan în Dosarul nr. 47.415/3/2009 (257/2012) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.089D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 47.415/3/2009 (257/2012), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție invocată de Constantin Stan, într-o cauză având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare privind un imobil cu destinația de locuință, preluat în mod abuziv.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că limitarea dreptului la acțiune pentru constatarea nulității absolute a contractelor de înstrăinare a unor imobile încheiate cu fraudarea legii sau având o cauză ilicită ori imorală încalcă prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora orice persoană are dreptul la respectarea bunurilor sale. Se susține că, în acest mod, este golit de conținut principiul de drept *restitutio in integrum*, în condițiile în care fostul proprietar este în imposibilitate de a-și apăra dreptul de proprietate asupra unui imobil preluat în mod abuziv de către stat. În opinia autorului excepției, se creează o situație discriminatorie între foștii proprietari, în funcție de obiectul contractului de vânzare-cumpărare lovit de nulitate absolută, respectiv un imobil naționalizat sau orice alt bun.

Astfel, prin împlinirea termenului de prescripție a dreptului la acțiune în constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare având ca obiect un imobil naționalizat, este încălcat și principiul constituțional al garantării și ocrotirii dreptului de proprietate, prevăzut de art. 44 din Constituție, realizându-se și o limitare a liberului acces la justiție, potrivit art. 21 din Legea fundamentală.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru considerentele statuate în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(5) *Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

Termenul de un an a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

De asemenea, se invocă dispozițiile art. 1 — *Protecția proprietății* din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din aceeași Convenție.

Examinând excepția, Curtea constată că prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și cu o motivare asemănătoare, Curtea respingând în mod constant excepțiile de neconstituționalitate invocate.

Astfel, prin Deciziile nr. 296 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 12 august 2003, nr. 428 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 17 octombrie 2005, nr. 430 din 15 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 6 iunie 2008, sau nr. 200 din 10 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 30 martie 2011, Curtea a reținut că instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta nu pot fi considerate ca îngrădiri ale accesului liber la justiție, finalitatea lor fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile.

Prin aceleași decizii, Curtea a reținut că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Or, art. 45 din Legea nr. 10/2001 recunoaște dreptul titularului la exercitarea acțiunii în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv și asigură posibilitatea de valorificare a acestuia în cadrul unui termen impus de rațiuni sociale majore, respectiv de evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile, precum și de asigurarea stabilității și securității acestora, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate.

De asemenea, Curtea a reținut că imprescriptibilitatea unor drepturi, consfințită, în anumite cazuri, cu titlu de principiu în legislația civilă, nu este consacrată ca atare de Constituție. Așa fiind, legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, așa cum a procedat prin norma dedusă controlului, fără a îndreptăți calificarea reglementării respective ca fiind neconstituțională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție invocată de Constantin Stan în Dosarul nr. 47.415/3/2009 (257/2012) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru eliberarea domnului Răducu Valentin Preda
din funcția de secretar de stat
la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Răducu Valentin Preda se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 3 ianuarie 2013.

Nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru eliberarea domnului Lucian Iliescu
din funcția de secretar de stat
la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Lucian Iliescu se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 3 ianuarie 2013.

Nr. 2.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a doamnei Cornelia Negruț
din funcția de vicepreședinte
al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004, cu modificările ulterioare, și al art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 837/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Cornelia Negruț se eliberează, la cerere, din funcția de vicepreședinte al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 3 ianuarie 2013.
Nr. 3.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Ionuț Cotarcea
în funcția de inspector general adjunct,
cu rang de subsecretar de stat,
al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ionuț Cotarcea se numește în funcția de inspector general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 3 ianuarie 2013.
Nr. 4.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Mihai Adrian Albulescu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihai Adrian Albulescu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 3 ianuarie 2013.

Nr. 5.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Cococi Toma Longin
din funcția de secretar de stat
la Ministerul Mediului și Pădurilor**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cococi Toma Longin se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 3 ianuarie 2013.

Nr. 6.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Corneliu Mugurel Cozmanciuc
din funcția de secretar de stat
în cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Corneliu Mugurel Cozmanciuc se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 3 ianuarie 2013.

Nr. 7.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari
publici de secretar general adjunct al Ministerului Mediului
și Pădurilor de către doamna Elena Dumitru**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Mediului și Pădurilor de către doamna Elena Dumitru.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 3 ianuarie 2013.

Nr. 8.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea doamnei Elena Dumitru
în funcția de secretar de stat
la Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Elena Dumitru se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 3 ianuarie 2013.
Nr. 9.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.288 din 18 decembrie 2012MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR
Nr. 4.050 din 18 decembrie 2012**ORDIN****pentru abrogarea Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului sănătății nr. 698/940/2005 privind aprobarea Criteriilor de evaluare a echipamentelor de neutralizare prin sterilizare termică a deșeurilor rezultate din activitatea medicală**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică nr. 1.243 din 18 decembrie 2012,

având în vedere prevederile art. 52 lit. c) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 16 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 544/2012 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul mediului și pădurilor emit următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a Ordinului ministrului sănătății nr. 1.279/2012 privind aprobarea Criteriilor de evaluare, a condițiilor de funcționare și monitorizare a echipamentelor de tratare prin decontaminare termică la temperaturi scăzute a deșeurilor medicale periculoase, Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului sănătății nr. 698/940/2005 privind aprobarea Criteriilor de

evaluare a echipamentelor de neutralizare prin sterilizare termică a deșeurilor rezultate din activitatea medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 23 septembrie 2005, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Raed ArafatMinistrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Listei cuprinzând auditorii financiari
care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene
sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elvețiene
care au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România,
în urma testului de aptitudini organizat în data de 19 noiembrie 2012**

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (3) și ale art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 15 alin. (1) și (3) și art. 38 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 164/2010 pentru adoptarea Normelor privind aprobarea auditorilor financiari și a firmelor de audit din alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elvețiene și din țări, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 12 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare;

ținând cont de procesul-verbal întocmit la data de 19 noiembrie 2012 de comisia de examinare,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 22 noiembrie 2012, hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elvețiene și care au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România, în urma testului de aptitudini organizat în data de 19 noiembrie 2012, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre va fi comunicată Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile pentru aprobarea listei cuprinzând persoanele care au participat la testul de aptitudini în vederea aprobării ca auditori financiari.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,

Horia Neamțu

București, 22 noiembrie 2012.

Nr. 52.

ANEXĂ**LISTA**

**cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene
sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elvețiene
și care au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România,
în urma testului de aptitudini organizat în data de 19 noiembrie 2012**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Țara de origine	Institutul străin la care este membru
1.	BADIU DAN ANDREI	România	The Association of Chartered Certified Accountants
2.	BIRSAN DOINA	Republica Moldova	The Association of Chartered Certified Accountants
3.	BOGORIN ALEXANDRA RALUCA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
4.	BOZ ANA MARIA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
5.	CONSTANTIN CORINA IOANA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
6.	CONSTANTINESCU MIHAELA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
7.	DRAGUCIAN FLORIN ALEXANDRU	România	The Association of Chartered Certified Accountants

Nr. crt.	Numele și prenumele	Țara de origine	Institutul străin la care este membru
8.	EPURE ADRIAN	România	The Association of Chartered Certified Accountants
9.	ESANU MAXIM	România	The Association of Chartered Certified Accountants
10.	GIBBINS MARK ROBERT	Marea Britanie	The Institute of Chartered Accountants in England and Wales
11.	IACOB CĂLINA ANDREEA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
12.	ILIESCU ANDRADA IOANA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
13.	JITARI CRISTINA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
14.	MIGIU ANDRA DIANA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
15.	NEACSU IRINA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
16.	PAP ZOLTAN	România	The Association of Chartered Certified Accountants
17.	PAVEL ANDREI	România	The Association of Chartered Certified Accountants
18.	PURCĂREA IOANA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
19.	RADU CRISTIAN IULIAN	România	The Association of Chartered Certified Accountants
20.	RAȚĂ ION	Republica Moldova	The Association of Chartered Certified Accountants
21.	RIZEA POPP IOANA ZENAIDA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
22.	RUȘENCU CONSTANTIN	România	The Association of Chartered Certified Accountants
23.	SAMOILA GRAȚIELA ELENA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
24.	STAN SILVIA CĂTĂLINA	România	The Association of Chartered Certified Accountants

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 602656